Warszawa, dnia 4 listopada 2026 r.

PRZEWODNICZĄCA
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji
dr Agnieszka Glapiak

DR.414.86.6.2026

„Kino Polska TV" S.A.
ul. Puławska 435A
02-801 Warszawa

D E C Y Z J A Nr DR-138/2026

Na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 37 ust. 1-3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 ze zm., dalej jako: u.r.t.) w związku z art. 104, art. 107 i art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691, dalej jako: k.p.a.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 czerwca 2026 r (sygn. DR.414.86.2026) spółki **„Kino Polska TV" S.A.** z siedzibą w Warszawie oraz w wykonaniu uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr 257/2026 z dnia 16 września 2026 r.

postanawia się

odmówić zmiany punktu I podpunkt 4, 5 i 7 w koncesji **Nr 554/K/2023-T** z dnia 20 kwietnia 2023 r., udzielonej spółce **„Kino Polska TV" S.A** z siedzibą w Warszawie na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „**Stopklatka"**, polegającej na zmianie warunków programowych w sposób wskazany we wniosku z 29 czerwca 2026 r (sygn. DR.414.86.2026).

U Z A S A D N I E N I E

Spółka Stopklatka S.A. (obecnie: „Kino Polska TV" S.A.) z siedzibą w Warszawie uzyskała w dniu 20 kwietnia 2023 r. koncesję na kolejny okres Nr 554/K/2023-T, na rozpowszechnianie w sposób cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie pierwszym oraz drogą satelitarną programu telewizyjnego pod nazwą „Stopklatka".

Decyzja wydana w postaci elektronicznej i podpisana kwalifikowanym podpisem elektronicznym

W piśmie z dnia 29 czerwca 2026 r. (data wpływu do Biura KRRiT: 15 lipca 2026 r.) Koncesjonariusz zwrócił się o zmianę zapisów programowych (punktu I podpunkt 4, 5 i 7) zawartych w koncesji Nr 554/K/2023-T poprzez:

- nadanie pkt. I ppkt 4 koncesji następującego brzmienia:

„4. tworzony zgodnie z założeniami przedstawionymi we wniosku Nr DR.411.9.2013 z dnia 25 lutego 2013 r., wniosku z dnia 24 września 2019 r. (sygn. DR.414.80.2019), wniosku z dnia 27 października 2023 r. (sygn. DR.414.70.4.2023), a także we wniosku z dnia 29 czerwca 2026 r. oraz na podstawie dotychczas wykonywanej koncesji Nr 544/2013-T z dnia 30 października 2013r.;”,

- nadanie pkt. I ppkt 5 koncesji następującego brzmienia:

„5. prezentował filmy fabularne i dokumentalne oraz audycje rozrywkowe, realizujące specjalizację programu, które zajmą łącznie nie mniej niż 74% tygodniowego czasu nadawania w godz. 6.00-23.00, w tym filmy dokumentalne zajmą nie mniej niż 10%, a audycje rozrywkowe zajmą nie mniej niż 3% tygodniowego czasu nadawania w godz. 6.00-23.00;”,

- uchylenie pkt. I ppkt 7 koncesji.

W tym miejscu należy wskazać, iż program telewizyjny „Stopklatka” ma charakter wyspecjalizowany filmowy. Zgodnie z obecnym brzmieniem pkt. I ppkt 5 koncesji program będzie prezentował filmy fabularne i dokumentalne, realizujące specjalizację programu, które zajmą nie mniej niż 71%, w tym filmy dokumentalne zajmą nie mniej niż 10%, tygodniowego czasu nadawania w godz. 6.00-23.00. Natomiast zgodnie z pkt. I ppkt 7 koncesji program będzie prezentował audycje rozrywkowe realizujące specjalizację programu, które zajmą nie mniej niż 3% tygodniowego czasu nadawania w godz. 6.00-23.00.

Wnioskodawca wskazał, że proponowana zmiana ma na celu zwiększenie elastyczności w kształtowaniu oferty programowej, dostosowanie jej do zmieniających się preferencji widzów oraz warunków konkurencji na rynku audiowizualnym. W jego ocenie zmiana nie prowadzi do obniżenia poziomu specjalizacji programu, ponieważ łączny udział audycji realizujących specjalizację pozostanie na poziomie 74%, przy zachowaniu minimalnego udziału filmów dokumentalnych w wysokości 10% oraz audycji rozrywkowych w wysokości 3%.

„Spółka, zachowując trzon oferty programowej oparty na treściach fabularnych, zamierza rozwijać antenę poprzez prezentowanie projektów obejmujących zarówno serie fabularne i dokumentalne, jak również produkcje rozrywkowe dopasowane do potrzeb widowni. Obecne rozdzielenie kategorii koncesyjnych ogranicza możliwość elastycznego planowania ramówki, zwłaszcza w najbardziej pożądanych przez widzów częściach dnia.”

Zdaniem Wnioskodawcy wprowadzenie nowych zapisów pozwoli mu na lepsze dostosowanie oferty programu do aktualnych preferencji widowni, przy jednoczesnym zachowaniu specjalizacji programu. Projektowana zmiana umożliwi Spółce bardziej racjonalne planowanie i realizowanie inwestycji w produkcje lokalne oraz w rozwój oferty antenowej oraz lokowanie w ramówce projektów fabularnych, dokumentalnych i rozrywkowych, których realizacja przy obecnym modelu rozdzielenia kategorii jest istotnie utrudniona organizacyjnie i biznesowo. „Spółka będzie mogła płynniej reagować na zainteresowanie widzów poszczególnymi rodzajami audycji, bez naruszania łącznego poziomu."

W ocenie Wnioskodawcy zmiana ma jedynie charakter porządkujący, a więc nie prowadzi do ograniczenia zakresu zobowiązań programowych.

Dokonując analizy wniosku z dnia 29 czerwca 2026 r. spółki „Kino Polska TV" S.A. z siedzibą w Warszawie należało stwierdzić, co następuje:

1. Decyzją Przewodniczącego KRRiT Nr 544/2013-T z dnia 30 października 2013 r. została przyznana spółce Stopklatka S.A. koncesja na rozpowszechnianie programu telewizyjnego o charakterze wyspecjalizowanym filmowym pod nazwą „Stopklatka TV" (obecnie: „Stopklatka"). Koncesji udzielono w wyniku postępowania wszczętego Ogłoszeniem Przewodniczącego KRRiT z dnia 20 grudnia 2012 r. (M.P z dnia 27 grudnia 2012 r., poz. 1016) o możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sposób cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie pierwszym.

Ogłoszenie przewidywało możliwość ubiegania się o koncesję na program telewizyjny o charakterze wyspecjalizowanym filmowym, w którym podstawową ofertę miała stanowić specjalizacja realizowana głównie przez polskie lub różnorodne filmy kina światowego: fabularne, dokumentalne, animowane. Program miał zawierać także inne audycje poświęcone współczesnej kinematografii oraz historii kina polskiego i światowego (sylwetki twórców, relacje z festiwali i inne), a także audycje z zakresu edukacji filmowej i medialnej.

W postępowaniu koncesyjnym złożono cztery wnioski, w tym wniosek Stopklatka S.A. W wyniku porównania ofert za szczególnie atrakcyjny uznano projekt Stopklatka S.A., wyróżniający się m.in. wysokim poziomem specjalizacji - 76% tygodniowego czasu nadawania programu w godz. 6.00-23.00, małą ilością powtórek oraz obecnością trzech rodzajów audycji realizujących filmowy charakter programu: filmu fabularnego, dokumentu i filmu animowanego.

Analiza kolejnych zmian warunków programowych wskazuje na stopniowe przekształcanie pierwotnie określonej struktury programu. Zmiany te dotyczyły zarówno poszczególnych rodzajów audycji, jak i poziomu realizacji specjalizacji, a także sposobu określania udziału tych audycji w programie.

Pierwsza istotna zmiana w koncesji Nr 544/2013-T została wprowadzona decyzją Przewodniczącego KRRiT Nr DR-058/2016-3/544 z dnia 16 lutego 2016 r., na mocy której zmniejszono deklarowany udział filmów fabularnych z 60% do 53% (nie mniej niż), zwiększono udział filmów dokumentalnych z 8% do 10% (nie mniej niż) oraz wprowadzono kategorię audycji rozrywkowych w wysokości 5% (nie mniej niż) tygodniowego czasu nadawania. Tym samym audycje rozrywkowe, które nie należały do wiodących rodzajów audycji określających pierwotnie filmową specjalizację programu, zostały po raz pierwszy wprowadzone do struktury programu.

Następnie decyzją Przewodniczącego KRRiT Nr DR-19/2018-4/544 z dnia 30 stycznia 2018 r. zrezygnowano z nadawania filmów animowanych oraz audycji publicystycznych i edukacyjnych, jednocześnie zwiększając udział filmów dokumentalnych do 18% (nie mniej niż) tygodniowego czasu nadawania. Zmiana ta oznaczała dalsze ograniczenie pierwotnie określonej struktury programowej, w tym całkowitą rezygnację z jednego z trzech rodzajów audycji wskazanych pierwotnie jako wiodące dla programu filmowego.

Kolejna zmiana, dokonana decyzją Przewodniczącego KRRiT Nr DR-19/2020-6/544 z dnia 29 stycznia 2020 r., polegała na zmniejszeniu deklarowanego poziomu realizacji specjalizacji z 76% do 74% (nie mniej niż) tygodniowego czasu nadawania. Jednocześnie zwiększono udział filmów fabularnych do 61% (nie mniej niż), a także zmniejszono udział filmów dokumentalnych z 18% do 10% (nie mniej niż) oraz audycji rozrywkowych z 5% do 3% (nie mniej niż).

Ostatnią, czwartą zmianą w koncesji udzielonej na kolejny okres Nr 554/K/2023-T, dokonaną decyzją Przewodniczącego KRRiT Nr DR-147/2023-1/554/K z dnia 19 grudnia 2023 r., było połączenie filmów fabularnych i dokumentalnych w jedną kategorię, z określeniem ich łącznego udziału na poziomie nie niższym niż 71% tygodniowego czasu nadawania programu w godz. 6.00–23.00, przy zachowaniu odrębnego minimum dla filmów dokumentalnych na poziomie 10%.

Powyższe zmiany tworzą wyraźny ciąg modyfikacji warunków programowych: od pierwotnego modelu, w którym filmowa specjalizacja opierała się głównie na filmach fabularnych, dokumentalnych i animowanych, przy 76% udziale audycji realizujących specjalizację, poprzez rezygnację z filmów animowanych oraz wprowadzenie audycji rozrywkowych (nie były przewidziane w konkursie o udzielenie koncesji), zmiany proporcji pomiędzy filmami fabularnymi i dokumentalnymi oraz obniżenie poziomu specjalizacji do 74%, aż do połączenia filmów fabularnych i dokumentalnych w jedną kategorię zawartą w pkt. I ppkt 5 koncesji Nr 554/K/2023-T.

Na tym tle należy ocenić obecnie proponowaną zmianę, zgodnie z którą w ramach specjalizacji filmowej program miałby prezentować filmy fabularne i dokumentalne oraz audycje rozrywkowe, których łączny udział wynosiłby nie mniej niż 74% tygodniowego czasu nadawania programu w godz. 6.00-23.00, w tym filmy dokumentalne nie mniej niż 10%, a audycje rozrywkowe nie mniej niż 3%.

2. Według art. 155 k.p.a. decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio.

Z wykładni gramatycznej przepisu art. 155 wynika, że organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję ostateczną, jeżeli spełnione są łącznie następujące przesłanki: 1) strona wyraziła zgodę na zmianę lub uchylenie decyzji; 2) przepisy szczególne nie sprzeciwiają się zmianie lub uchyleniu takiej decyzji; 3) za uchyleniem lub zmianą decyzji przemawiają interes społeczny lub słuszny interes strony (A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. IX*, Warszawa 2026, art. 155).

KRRiT rozpoznając sprawę z wniosku strony w trybie art. 155 k.p.a., jako organ administracji publicznej powinna ją załatwić zgodnie ze słusznym interesem strony, jeżeli nie stoi on w sprzeczności z przepisami prawa i nie pozostaje w sprzeczności z interesem społecznym (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2012 r. wydany w sprawie o sygn. akt: IV SA/Wa 2043/11, LEX nr 1169357). Nie jest dopuszczalna weryfikacja decyzji tylko w oparciu o jedną przyjętą w art. 155 k.p.a. przesłankę, a mianowicie, gdy przemawia za tym słuszny interes strony. Powołanie się przez organ administracji na interes społeczny wymaga wskazania, na czym polega interes społeczny w konkretnej sytuacji i dlaczego przemawia za lub przeciwko załatwieniu sprawy zgodnie z wnioskiem strony.

Decyzja wydana w trybie art. 155 k.p.a. ma charakter uznaniowy, zatem jej uchylenie lub zmiana pozostawiona jest uznaniu organu administracyjnego. Organ administracji orzekający w trybie art. 155 k.p.a., przeprowadza kontrolę wydanej przez siebie decyzji ostatecznej pod kątem tego, czy za jej zmianą albo uchyleniem przemawia wspomniany wyżej interes społeczny lub słuszny interes strony. Przepis art. 155 k.p.a., może mieć zatem zastosowanie tylko do decyzji uznaniowych, w których organ ma możliwość swobody decyzyjnej w orzekaniu, w ramach której może uwzględnić interes społeczny lub słuszny interes strony (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 24 października 2017 r. II SA/Ol 709/17, LEX nr 2395695).

Pojęcia „interes społeczny" oraz „słuszny interes obywateli" nie zostały zdefiniowane w k.p.a. Są to pojęcia niedookreślone, co powoduje, że o ich zakresie decyduje organ orzekający w danej sprawie. Przepis art. 7 k.p.a. nie określa wzajemnej relacji dwóch wskazanych wartości ani nie przesądza, która z nich jest

bardziej znacząca. W orzecznictwie NSA można wskazać na swoisty prymat interesu społecznego nad indywidualnym, stwierdzając, że granicą uwzględnienia w postępowaniu administracyjnym słusznego interesu strony, o którym mowa w art. 7 k.p.a. jest zaistnienie kolizji z interesem społecznym.

Nie można uznać, że interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok NSA we Wrocławiu z dnia 23 czerwca 1995 r., sygn. akt SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).

Zgodnie natomiast z wyrokiem WSA w Bydgoszczy z dnia 18 czerwca 2008 r. (sygn. akt: II SA/Bd 111/08, LEX nr 510786) kategoria interesu społecznego jest pojęciem dynamicznym, stopniowalnym i zmiennym w czasie, a pojęcie to należy każdorazowo rozpatrywać na tle konkretnej sprawy.

Organy administracji uprawnione są do własnej oceny interesu społecznego i słuszności interesu obywatela i każdorazowo o treści podejmowanego rozstrzygnięcia decydują okoliczności konkretnego przypadku, uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (por. wyrok NSA z 20 maja 1998 r., sygn. akt: I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416).

3. W związku ze złożeniem przedmiotowego wniosku nie budzi wątpliwości kwestia spełnienia przesłanki wyrażenia przez stronę zgody na zmianę decyzji. Jednocześnie brak jest przepisów szczególnych, które mogłyby sprzeciwiać się wnioskowanej zmianie.

Analizując interes strony należy wskazać, że proponowana zmiana może być korzystna z punktu widzenia Wnioskodawcy. Umożliwiłaby bowiem łączne rozliczanie filmów fabularnych, filmów dokumentalnych oraz audycji rozrywkowych realizujących specjalizację programu, a tym samym większą swobodę przy kształtowaniu jego struktury. Wnioskodawca wskazuje również na potrzebę dostosowania oferty do zmieniających się preferencji widzów i warunków konkurencji na rynku audiowizualnym.

Okoliczności te wskazują na istnienie interesu Wnioskodawcy w dokonaniu wnioskowanej zmiany. Konieczna jest jednak ocena tego interesu z uwzględnieniem interesu odbiorców programu oraz warunków programowych, które stanowiły podstawę udzielenia koncesji.

W tym miejscu warto dodać, że NSA w wyroku z dnia 18 lipca 2006 r. (sygn. akt: II GSK 34/06, LEX nr 265665) stwierdził, że „deklarowane przez wnioskodawcę zamierzenia co do programu i udziału poszczególnych rodzajów audycji odgrywają istotną rolę w procesie koncesyjnym. (...) Informacje programowe dołączane do wniosku koncesyjnego są, wraz z innymi składnikami wniosku i załączników do niego, istotnym czynnikiem branym pod uwagę przy rozstrzyganiu przez organ koncesyjny o tym, czy dany podmiot spełnia wymagania do otrzymania koncesji, a w razie ubiegania się o koncesję więcej niż jednego wnioskodawcy - o tym, komu

koncesję przyznać. Konkluzję taką można wyprowadzić z art. 36 ust. 1 pkt 1, 3, 4 w związku z art. 1 ust. 1 oraz z art. 15 ust. 1 i 3 u.r.t. Nie można przyjąć, że rola deklaracji wnioskodawcy dotyczących struktury programu i jego poszczególnych rodzajów kończy się wraz *z* przyznaniem koncesji. Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego dopuszczalne jest zamieszczenie w decyzji koncesyjnej odesłania do informacji programowych, dołączanych do wniosku o przyznanie koncesji i przewidywanej struktury poszczególnych rodzajów programów, będącej elementem tychże informacji programowych. W ten sposób informacje programowe zaproponowane przez koncesjonariusza będą mogły stać się składnikiem decyzji koncesyjnej. (...) Koncesjonariusz ma obowiązek ich przestrzegania, jako zadeklarowanych przez siebie zamierzeń, przy ubieganiu się o otrzymanie koncesji, a nie jako warunków określonych jednostronnie i władczo przez organ. (...) Treść, sposób sformułowania i szczegółowość informacji programowych zależą od wnioskodawcy w postępowaniu koncesyjnym. Biorąc pod uwagę charakter informacji programowych i czas, kiedy są one sporządzane, trudno byłoby przyjąć, że wiążą one w sposób absolutny i mechaniczny. Rażące odstąpienie od zadeklarowanej przez koncesjonariusza struktury nadawanego programu, mogłoby jednak pociągnąć za sobą konsekwencje określone w art. 38 ust. 1 pkt 2 urt.*”*

Na uwagę zasługuje fakt, że pierwotna koncesja na rozpowszechnianie programu telewizyjnego „Stopklatka TV” została udzielona w wyniku postępowania konkurencyjnego, w którym ocenie podlegały wnioski innych podmiotów. Warunki programowe przedstawione przez Wnioskodawcę stanowiły element oferty podlegającej ocenie i nie były ustalane w oderwaniu od propozycji pozostałych uczestników postępowania. W przypadku wyspecjalizowanego programu o charakterze filmowym za wiodące rodzaje audycji uznano filmy fabularne, dokumentalne i animowane. Wysoki poziom specjalizacji oraz określona struktura programu miały znaczenie dla oceny oferty Stopklatka S.A., w szczególności zaproponowany 76% udział audycji realizujących specjalizację programu.

Obecne zapisy koncesji zapewniają, że filmy fabularne i dokumentalne zajmują łącznie nie mniej niż 71% tygodniowego czasu nadawania programu w godz. 6.00–23.00, w tym filmy dokumentalne nie mniej niż 10%. Odrębnie określono minimalny udział audycji rozrywkowych na poziomie 3%, co było celowym rozwiązaniem. Wnioskodawca proponuje natomiast połączenie tych kategorii oraz określenie ich łącznego udziału na poziomie 74%. Należy zauważyć, iż proponowana zmiana nie określa minimalnego udziału filmów fabularnych. Oznacza to, że przy zachowaniu łącznego poziomu 74% możliwe byłoby zwiększenie udziału audycji rozrywkowych kosztem filmów fabularnych, przy jednoczesnym zachowaniu minimalnego udziału filmów dokumentalnych i audycji rozrywkowych. Sam łączny udział specjalizacji na poziomie 74% nie gwarantuje zatem zachowania dotychczasowej struktury rodzajowej programu ani udziału filmów fabularnych odpowiadającego ich znaczeniu dla realizacji jego filmowego charakteru. Film fabularny stanowił jeden z podstawowych rodzajów

audycji realizujących specjalizację programu, określonych w pierwotnym postępowaniu koncesyjnym. Brak jego minimalnego udziału stwarza możliwość dalszego przesuwania struktury programu w kierunku audycji rozrywkowych, a tym samym osłabienia gwarancji realizacji filmowej specjalizacji programu. Nie oznacza to, że audycje rozrywkowe nie mogą być obecne w programie „Stopklatka". Istotna jest jednak ich relacja do podstawowych rodzajów audycji filmowych. Włączenie audycji rozrywkowych do wspólnej kategorii z filmami fabularnymi i dokumentalnymi, przy jednoczesnym braku oznaczenia minimalnego udziału filmów fabularnych, zmienia przyjęty sposób zabezpieczenia w zakresie realizacji wyspecjalizowanego filmowego charakteru programu.

Interes odbiorcy obejmuje nie tylko dostęp do programu, lecz także dostęp do oferty programowej odpowiadającej jego charakterowi określonemu w koncesji. W przypadku programu „Stopklatka" oznacza to w szczególności dostęp do oferty, której zasadniczą treść stanowią audycje filmowe, w tym filmy fabularne i dokumentalne. Wnioskowana zmiana nie daje wystarczającej gwarancji zachowania tego elementu oferty, ponieważ umożliwia ograniczenie udziału filmów fabularnych na rzecz audycji rozrywkowych przy zachowaniu łącznego poziomu 74%. Znaczenie ma również fakt, że warunki programowe „Stopklatki TV" były elementem oferty ocenianej w postępowaniu, w którym uczestniczyły inne podmioty. Dokonanie zmian prowadzących do odejścia od elementów, które miały znaczenie przy wyborze oferty, wymaga zatem uwzględnienia interesu społecznego, w tym interesu uczestników postępowania konkurencyjnego. A zatem w niniejszej sprawie należy uwzględnić także zasadę równego traktowania i poszanowania interesów podmiotów, które brały udział w postępowaniu i nie otrzymały koncesji.

Rozstrzygając na korzyść Koncesjonariusza postępowanie w przedmiocie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego, KRRiT dokonywała oceny przedstawionych ofert kierując się m.in. ich zawartością programową. Przy czym dalsze osłabianie oferty Koncesjonariusza w stosunku do deklaracji pozostałych podmiotów może prowadzić do naruszenia interesu społecznego rozumianego jako interes wnioskodawców biorących udział w postępowaniu konkursowym wszczętym Ogłoszeniem Przewodniczącego KRRiT z dnia 20 grudnia 2012 r. Udział audycji rozrywkowych, które nie były traktowane jako wiodące, nie przesądził o przyznaniu koncesji. Przy porównywaniu wniosków za wiodące rodzaje uznano: film fabularny, dokument i film animowany. W rezultacie wprowadzenie zmian w decyzji z zastosowaniem art. 155 kpa. na tym etapie mogłoby służyć obejściu idei konkurencyjności trybu konkursowego (wyrok NSA z dnia 8 lipca 2009 r. sygn. akt II GSK 1089/08, LEX nr 552725).

Odnosząc się do argumentacji Wnioskodawcy dotyczącej zmieniających się preferencji widzów, warunków konkurencji oraz potrzeby większej elastyczności w kształtowaniu programu, należy wskazać, że okoliczności te mogą przemawiać za jego interesem. Nie uzasadniają jednak zmiany ograniczającej gwarancje dotyczące podstawowego elementu filmowej specjalizacji programu. Interes Wnioskodawcy

w uzyskaniu większej swobody programowej, poprzez wprowadzenie audycji rozrywkowych w pkt. I ppkt 5 koncesji, pozostaje w kolizji z interesem społecznym związanym z zachowaniem filmowego charakteru programu oraz warunków, które miały znaczenie przy udzieleniu koncesji.

W ocenie organu wnioskowana zmiana nie ma jedynie charakteru porządkującego i w skutkach może prowadzić do ograniczenia zakresu zobowiązań programowych, a tym samym nie znajduje uzasadnienia w interesie społecznym. W szczególności ochronie powinien podlegać interes odbiorców, którzy są zainteresowani wyspecjalizowanym kanałem filmowym. W tym kontekście należy wskazać na znaczenie filmów fabularnych oraz dokumentalnych dla realizacji określonej w koncesji specjalizacji filmowej oraz fakt, że warunki programowe stanowiły element oferty ocenianej w postępowaniu konkurencyjnym. Brak minimalnego udziału filmów fabularnych stwarza możliwość zwiększenia udziału audycji rozrywkowych kosztem wiodącego rodzaju audycji filmowych, co prowadzi do osłabienia gwarancji realizacji filmowego charakteru programu.

Reasumując, to nie obecność i minimalna zawa rtość audycji rozrywkowych jest kluczowa dla realizacji filmowej specjalizacji programu, ale w tym wypadku udział w programie audycji wiodących: filmów fabularnych oraz dokumentalnych.

Oznacza to, iż za dokonaniem zmiany koncesji nie przemawia interes społeczny, który ponadto przeważa nad interesem strony, a więc nie zostały łącznie spełnione przesłanki wynikające z art. 155 k.p.a.

W związku z powyższym w dniu 16 września 2026 r. KRRiT podjęła uchwałę Nr 257/2026, w której upoważniła Przewodniczącą KRRiT do odmowy dokonania zmiany pkt I ppkt 4, 5 i 7 w koncesji Nr 554/K/2023-T z dnia 20 kwietnia 2023 r., udzielonej spółce „Kino Polska TV” S.A. z siedzibą w Warszawie na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Stopklatka”, polegającej na zmianie warunków programowych w sposób wskazany we wniosku z dnia 29 czerwca 2026 r. (sygn. DR.414.86.2026).

Wobec tego należało postanowić jak na wstępie.

Zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 1 i § 2 k.p.a. Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Przewodniczącego KRRiT w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Na podstawie art. 52 § 3 w zw. z art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846; dalej jako: p.p.s.a.), Strona może bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Zgodnie z art. 243 § 1 w zw. z art. 244 § 1, a także zgodnie z art. 252 § 2 oraz art. 254 p.p.s.a., Strona może złożyć wniosek o przyznanie prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych i/lub ustanowienie w sprawie adwokata albo radcy prawnego. Wniosek ten jest wolny od opłat. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym.

W myśl art. 127a w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się na piśmie Przewodniczącemu KRRiT. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do sądu.

Przewodnicząca KRRiT

dr Agnieszka Glapiak

/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują:

1. **„Kino Polska TV" S.A.** z siedzibą w Warszawie (02-801), przy ul. Puławskiej 435A;
2. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
3. a/a.